

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. P stillet af Folketingets Udvalg for landdistrikter og Øer

Spørgsmål P

”Ministeren bedes med henblik på en drøftelse af administrationen af strandbeskyttelseslinjen ift. småøer uddybe ministerens svar på spørgsmål 117 om sager fra Venø og herunder redegøre for:

a. Hvordan ministeren ser på sagerne ift. Venøs udviklingsplan, som har til hensigt at skabe udvikling på Venø og gøre Venø til et attraktivt bosætningsområde og et egnet udgangspunkt for erhvervsaktive borgere? Ville sagerne have fået et andet udfald, hvis de blev set som en del af en samlet udviklingsplan frem for enkelte sager?

b. Hvordan beboerne fra Venø kunne have grebet tingene anderledes an for at opnå den ønskede udvikling på øen?

c. Om ministeren mener, at sagerne samlet set er i overensstemmelse med intentionen om, at den udvidede strandbeskyttelseslinje på de små øer skal administreres mere liberalt, når forholdene og hensynet til øernes erhvervsmæssige udvikling kræver det?

Svar

Jeg vil gerne takke for, at jeg nu får mulighed for at uddybe mit svar på udvalgets alm. del spørgsmål 117, som jeg afgav for kort tid siden sammen med svar på andre spørgsmål om administrationen af strandbeskyttelseslinjen.

Udvalget har jo haft lejlighed til at drøfte reglerne og deres administrationen på den mini-høring om strandbeskyttelseslinjen, som udvalget afholdt den 14. maj 2013, hvor reglerne blev belyst med indlæg fra myndigheder, juridiske eksperter og interessenter.

Det er en rigtig god ide at få belyst regler og praksis og måske på den måde få aflivet nogle myter, f.eks. om, at der aldrig bliver givet dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Så jeg synes udvalget skal have stor ros for det initiativ.

Jeg vil gerne komme med nogle overordnede bemærkninger til strandbeskyttelsesreglerne.

Helt grundlæggende har vi at gøre med regler, der skal beskytte vores kyststrækninger og deres helt særlige værdier, som vi har en lang og god tradition for at værne om.

Jeg er glad for, at det flere gange på mini-høringen blev konstateret, at Naturstyrelsens og Natur- og Miljøklagenævnets administration er i orden, dvs. at de administrerer reglerne i

overensstemmelse med loven og dens forarbejder og de intentioner, der fremgår heraf.

Efter loven kan der kun dispenseres fra strandbeskyttelseslinjen, hvis særlige forhold taler for det.

Det kunne f.eks. være etablering af en sti ved kysten eller opførelse af toilet- eller informationsfaciliteter i forbindelse med en badestrand. Eller det kunne være opsætning af solceller på et eksisterende tag af hensyn til den samfundsmæssige interesse i at fremme vedvarende energi, når det ikke vil påvirke landskabet negativt.

Beskyttelsen af de danske kyster er af national interesse. Administrationen af strandbeskyttelseslinjen er derfor restriktiv og har været forudsat i lovforarbejderne ved de – ret få – ændringer af reglerne, der er sket i løbet af årene.

Dengang strandbeskyttelseslinjen blev udvidet fra 100 m til 300 m blev det dog også forudsat, at der skulle ske en lempeligere administration på småøer, når forholdene og den erhvervsmæssige udvikling på øen talte for det. Og dette hensyn indgår i Naturstyrelsens og Natur- og Miljøklagenævnets afgørelser, når der er grundlag for det. Men det betyder jo ikke, at loven er sat ud af kraft på øerne.

Men ét er selvfølgelig juraen, noget andet er de forventninger, der kan være til udviklingsmulighederne f.eks. på småøer.

Og så til spørgsmålene omkring sagerne fra Venø, som jeg gerne vil besvare under et.

Venøs udviklingsplan er en konkret handlingsplan, som bla. er udarbejdet af en række venøboere. Det er selvsagt et positivt tiltag, der kan fremme udvikling og vækst på øen, og derfor skal søges understøttet mest muligt inden for lovgivningens rammer.

Selv om hensynet til udviklingen af de små øer indgår i vurderingen af sager inden for strandbeskyttelseslinjen, skal der foretages en konkret vurdering af de enkelte projekter med henblik på at sikre beskyttelsen af Danmarks åbne kyststrækninger.

De konkrete projekter inden for strandbeskyttelseslinjen ville ikke have fået et andet udfald, selv om de var blevet set som en del af en samlet udviklingsplan for Venø, fordi der ikke var tale om særlige tilfælde i lovens forstand, eller fordi den landskabelige påvirkning af byggeriet ville stride mod formålet med strandbeskyttelseslinjen.

Jeg har ikke en færdig løsning for, hvordan beboerne fra Venø kunne have grebet tingene an for at opnå den ønskede udvikling på øen.

Men det er i hvert fald vigtigt at sikre, at ressourcerne - ikke mindst i små lokalsamfund som de små øer - bruges hensigtsmæssigt, og at kræfterne ikke spildes på projekter, som ikke kan realiseres.

Jeg ved, at Naturstyrelsen på mini-høringen tilbød at vejlede om reglerne. Det kan være en rigtig god ide allerede i den tidlige projektfase, inden man kommer alt for langt uden for de rammer, som lovgivning og praksis fastsætter. Sagen om opførelse af Venø-tårnet er måske et eksempel på dette.

Det er derfor også glædeligt og konstruktivt, at Naturstyrelsen og Sammenslutningen af Danske Småøer allerede har aftalt, at Naturstyrelsen deltager på ét af sammenslutningens repræsentantskabsmøder.

Den redegørelse, som jeg har sendt til udvalget om en række konkrete sager fra Venø, bekræfter mig i to ting. Nemlig for det første, at myndighederne administrerer i overensstemmelse med loven og dens intentioner, og at der faktisk meddeles dispensation i et flertal af ansøgningerne.

For så vidt angår antallet af dispensationer har Naturstyrelsen udvidet undersøgelsen af afgørelser fra Venø til at omfatte flere end dem, som blev fremhævet på mini-høringen.

Undersøgelsen viser, at der i perioden fra 2007 til 2013 er givet 13 dispensationer på Venø og 6 afslag til placering af bebyggelse mv. indenfor strandbeskyttelseslinjen.

Undersøgelsen giver hermed et billede af, at der rent faktisk gives en del flere dispensationer fra

strandbeskyttelseslinjen, end der gives afslag på dispensation.

Sammenfattende mener jeg derfor også, at administrationen af strandbeskyttelseslinjen opfylder intentionen i lovgivningen om, at den udvidede linje skal administreres mere liberalt på små øer, når forholdene og hensynet til øernes erhvervsmæssige udvikling kræver det.